

หลักการกฎแเง้าดอกของสถาบันพลังจิตตธรรมะจักรวาล (PDJ institute) ประยุกต์
กับหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อการสื่อสารเชิงบวกในการส่งเสริมนโยบายการท่องเที่ยว
เชิงสุขภาพของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

The Application of the Nine Key Principles of the Palangjit Dharma Jakrawarn Institute (PDJ Institute) Integrated with 7 Sappurisa-Dhamma to Enhance Positive Communication in Promoting the Health and Wellness Tourism Policy of the Ministry of Tourism and Sports

ฐิรวรา โรจนสกุลเกตุ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Thiwara Rojanaskulked
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand
Email: ong54roj@gmail.com

Received: 30 September 2024; Revised: 03 December 2024; Accepted 11 December 2024
© The Author(s) 2024

บทคัดย่อ

การประยุกต์หลักการกฎแเง้าดอกของสถาบันพลังจิตตธรรมะจักรวาล (PDJ institute) กับหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อการสื่อสารเชิงบวกในการส่งเสริมนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 1. การสื่อสารด้วยความเพียร ทำให้เกิดทักษะในการประเมินความพร้อมของตนเองทำให้มีความสามารถในการปรับตัวให้พร้อมในการปรับกลยุทธ์วิธีการสื่อสารให้เป็นการสื่อสารเชิงบวกได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2. การสื่อสารอย่างมีเหตุผลและชัดเจน มุ่งเน้นการนำเสนอข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง มีความชัดเจน 3. การสื่อสารด้วยความเข้าใจ ส่งเสริมการสื่อสารเชิงบวกด้วยการพัฒนาตนเองปรับเปลี่ยนวิธีการสื่อสารเป็นทักษะการปรับตัวให้สอดคล้องกับลักษณะและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเหมาะสม 4. การสื่อสารอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการสื่อสารที่ใช้เทคนิคและทักษะการสื่อสารที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ โดยต้องอาศัยความสามารถในการปรับตัวและการเข้าใจบริบทของการสื่อสาร 5. การสื่อสารเพื่อการแก้ไขปัญหา เป็นการใช้ความคิดที่เป็นระบบและการวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในกระบวนการสื่อสาร 6. การสื่อสารด้วยเป้าหมายเชิงบวก เพื่อสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์ที่ดี 7. การสื่อสารด้วยภาวะผู้นำ เพื่อสร้างความเป็นผู้นำในการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ให้ความสำคัญ 8. สื่อสารเชิงบวกผ่านการเคารพและยอมรับในความแตกต่าง 9. การสื่อสารด้วยจิตสาธารณะและการแบ่งปัน มุ่งเน้นการทำงานร่วมกันและการแบ่งปันข้อมูลความรู้ ให้ความสำคัญซึ่งกันและกัน

คำสำคัญ: หลักการกฎแเง้าดอก, หลักสัปปุริสธรรม 7 , การสื่อสารเชิงบวก

Abstract

The application of the Nine Key Principles of the Palangjit Dharma Jakrawarn Institute (PDJ Institute) in conjunction with the 7 Sappurisa-Dhamma enhances effective positive communication in promoting the health and wellness tourism policy of the Ministry of Tourism and Sports. This approach includes perseverance in communication, which develops self-assessment skills and enables individuals to adapt and refine communication strategies for effectiveness; rational and clear communication, which emphasizes presenting accurate and clear factual information; and understanding in communication, which fosters self-improvement and aligns communication methods with the characteristics and needs of the target audience. It also involves critical communication, which employs appropriate techniques adaptable to the context; problem-solving communication, which utilizes systematic thinking and planning to address potential challenges; and positive goal-oriented communication, which fosters cooperation and builds strong relationships. Additionally, leadership in communication establishes credibility in health and wellness tourism communication; positive communication through respect and acceptance acknowledges diversity; and public-spirited and sharing communication emphasizes collaboration and mutual understanding through the sharing of information and knowledge.

Keywords: Nine Key Principles, 7 Sappurisa-Dhamma, Positive Communication

1.บทนำ

ประเทศไทยเป็นดินแดนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและประเพณีไทยที่สั่งสมมาจากประวัติศาสตร์อันยาวนานและการผสมผสานระหว่างกับวิถีชีวิตท้องถิ่นภูมิปัญญาไทย (ทวี เลหาพันธ์, 2558) ทำให้ประเทศไทยมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่โดดเด่นในสายตาของนักท่องเที่ยวทั่วโลก การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจึงกลายเป็นหนึ่งในจุดเด่นที่สำคัญของประเทศไทย ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาสัมผัสกับความงามของศิลปะและสถาปัตยกรรมแบบไทย เช่น วัดวาอารามที่งดงาม พระราชวังที่เป็นศูนย์กลางทางประวัติศาสตร์ ประเพณีและเทศกาลที่เป็นเอกลักษณ์ของไทย เช่น ประเพณีสงกรานต์ ลอยกระทง และเทศกาลผีตาโขน รวมถึงตลาดและชุมชนที่สะท้อนถึงวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนาน หนึ่งในมรดกทางวัฒนธรรมที่โดดเด่น คือ การแพทย์แผนไทย ซึ่งเป็นศาสตร์การรักษาที่ผสมผสานระหว่างความรู้ทางการแพทย์กับวิถีชีวิตของคนไทย เช่น การนวดแผนไทย การนวดประคบ พิษสมุนไพรรักษาเป็นยา การแพทย์แผนไทยไม่เพียงแต่มีบทบาทในการรักษาสุขภาพของคนไทยในอดีต (คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ การพัฒนาภูมิปัญญาไทย, 2554) แต่ยังคงเป็นจุดแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน

ด้วยการสนับสนุนที่เข้มแข็งจากภาครัฐ การแพทย์แผนไทยได้รับการยกระดับให้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย โดยสอดคล้องกับพัฒนาแผนแม่บทและยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2566 – 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ยุทธศาสตร์ย่อยที่ 5 ด้านการท่องเที่ยว ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมประเทศไทยให้เป็นจุดหมายปลายทางด้านสุขภาพระดับโลก การเชื่อมโยงความรู้ทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับการท่องเที่ยวไม่เพียงแต่ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังเป็นการอนุรักษ์และเผยแพร่ความรู้ท้องถิ่นให้คนทั่วโลกได้รู้จักและยอมรับ ซึ่งกำหนด 6 แผนย่อย ดังนี้ 1.การ

ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม 2. การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ 3. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และ แพทย์แผนไทย 4.การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ 5. การท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค แต่กระนั้นประเทศไทยยังพบ ปัญหาทางด้านบุคลากรที่ยังขาดทักษะด้านภาษาและวัฒนธรรม อาจเกิดปัญหาการสื่อสารที่ไม่ราบรื่น การ บริการที่ขาดคุณภาพ ความเข้าใจผิดทางวัฒนธรรม อาจเกิดข้อขัดแย้งและการสูญเสียโอกาสทางธุรกิจ (แผน แม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (05) การท่องเที่ยว (พ.ศ. พ.ศ.2566 – 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม))

ดังนั้นจึงควรเร่งพัฒนาด้านการเรียนรู้และพัฒนาทักษะด้านภาษาการส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรม ไทย ด้วยเหตุนี้การสื่อสารเชิงบวกจึงมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและขับเคลื่อนนโยบายการท่องเที่ยวเชิง สุขภาพ ผู้เขียนจึงมองเห็นความสำคัญและเสนอแนวทางในการส่งเสริมการสื่อสารเชิงบวก ด้วยหลักการกุญแจ แก่ดอกของสถาบันพลังจิตตธรรมะจักรวาล (PDJ institute) ที่มุ่งเน้นการพัฒนามนุษย์ให้มีความสมบูรณ์แบบ ด้วยองค์ประกอบ 9 ข้อ ดังนี้ กุญแจแห่งความเพียร กุญแจแห่งปัญญา กุญแจแห่งการสำรวจตน กุญแจแห่ง การสื่อสารและทักษะทางปัญญา กุญแจแห่งการแก้ไขปัญหา กุญแจแห่งคิดบวกและการให้อภัย กุญแจแห่ง ภาวะผู้นำ กุญแจแห่งการยอมรับความหลากหลายและกุญแจแห่งการเป็นผู้ให้ (ชนภา ปุณณันท์, 2563) ประยุกต์ร่วมกับหลักสัปปุริสธรรม 7 ประกอบด้วย รู้จักเหตุ รู้จักผล รู้จักตน รู้จักประมาณ รู้จักกาล รู้จักชุมชน รู้จักบุคคล เพื่อส่งเสริมการสื่อสารเชิงบวกให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด

2. แนวคิดหลักการกุญแจแก้ดอก

หลักการกุญแจแก้ดอกเป็นหลักการในการพัฒนาดน พัฒนามนุษย์ให้มีพฤติกรรมเชิงบวก มิติด้าน จิตใจ ปัญญา และสังคม โดยหลักการกุญแจแก้ดอกเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้อยู่บนพื้นฐานแนวคิด ญาณวิทยา (Epistemology) ซึ่งเป็นปรัชญาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติผ่านการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการจัด อบรมของสถาบันพลังจิตตธรรมะ จักรวาล เป็นเวลา 20 ปี ซึ่งการแสวงหาความจริงของหลักการกุญแจแก้ดอก ประกอบไปด้วย 2 ขั้นตอนคือ 1) แสวงหาความรู้ โดยการหาความรู้จากปัญหาความทุกข์ของมนุษย์ว่าสิ่งใดคือ เหตุแห่งทุกข์ 2) ค้นพบความจริง คือการค้นพบความจริงในธรรมชาติแห่งความทุกข์ และสังเคราะห์ภายใต้ ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ หลักการกุญแจแก้ดอกประกอบไปด้วย ประกอบไปด้วย 1.กุญแจแห่ง ความเพียร การมีความอดทน 2.กุญแจแห่งปัญญา การมีสติและปัญญา เป็นความสามารถของบุคคลในด้าน การเรียนรู้ และรู้จักการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3.กุญแจแห่งการสำรวจตน การรู้จัก วิเคราะห์และสำรวจตนเอง 4.กุญแจแห่งการสื่อสารและทักษะทางปัญญา การมีทักษะการสื่อสารที่ดี 5.กุญแจ แห่งการแก้ไขปัญหา คือสามารถแก้ปัญหาป้องกันเกิดเหตุ และทำงานเป็นทีมได้ 6.กุญแจแห่งการคิดบวกและการ ให้อภัย การคิดบวกและมีความเมตตา 7.กุญแจแห่งภาวะผู้นำ การสร้างตนให้แข็งแรงและช่วยเหลือผู้อื่นได้ 8. กุญแจการยอมรับความหลากหลาย การยอมรับในความแตกต่างหลากหลาย 9.กุญแจแห่งการเป็นผู้ให้ การ รู้จักแสดงความยินดีกับผู้อื่น มีจริยธรรมในตน มีศรัทธา และสามารถช่วยเหลืองานของบุคคลรอบข้างโดยไม่หวังผลตอบแทน (ชนภา ปุณณันท์, 2563)

3. หลักสัปปุริสธรรม 7

การสื่อสารเชิงบวกถือเป็นหัวใจสำคัญในการสื่อสารเพื่อเป้าหมายไปสู่ความสำเร็จ การนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมในการสื่อสารในบทความนี้กล่าวถึง หลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นธรรมของสัตว์บุรุษ เป็นหลักสำหรับคุณสมบัติของคนดี เพื่อให้การสื่อสารเป็นไปด้วยความราบรื่นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

พจนานุกรมพุทธศาสตร์ฉบับประมวลธรรมสัปปุริสธรรม 7 หมายถึง ธรรมของสัตว์บุรุษธรรมที่ทำให้เป็นสัตว์บุรุษ, คุณสมบัติของคนดี, ธรรมของผู้ดีในทางปฏิบัติคือคนที่ประกอบด้วยสัปปุริสธรรม 7 ประการ ประกอบด้วย 1) ฉัมนัญญาตา ความรู้จักธรรม รู้หลักหรือรู้จักเหตุ รู้หลักความจริง 2) อัถถัญญาตา ความรู้จักอรรถ รู้ความมุ่งหมาย 3) อัถตัญญาตา ความรู้จักตนเอง คือ รู้ว่าตนมีความพร้อมมีกำลังความรู้ ความสามารถ ความถนัดและคุณธรรม 4) มัตตัญญาตา ความรู้จักประมาณ คือความพอดี 5) กาลัญญาตา ความรู้จักกาล คือรู้กาลเวลาอันเหมาะสม ผู้ 6) ปริสสัญญาตา ความรู้จักบริษัทคือรู้จักชุมชนและรู้จักที่ประชุมรู้จักิริยาที่จะประพฤติต่อชุมชนนั้นๆ 7) ปุคคลัญญาตา หรือ ปุคคลปโรปรัญญาตา ความรู้จักบุคคล คือ ความแตกต่างแห่งบุคคลโดยอาศัยความสามารถและคุณธรรม เป็นต้น (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต, 2551) สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณสมเด็จพระสังฆราช (อัมฺรฺราช) (2509) กล่าวว่าสัปปุริสธรรม 7 คือ คุณธรรมอันประกอบด้วย 7 ประการที่บริบูรณ์ในผู้โดยย้อมบุคคลนั้นให้เป็นสัปปุริสชนที่เจริญด้วย คุณสมบัติ ควรแก่ความเคารพนับถือของชนทั้งหลาย ทำให้บุคคลนั้นสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จ และหลักสัปปุริสธรรม 7 คือคุณสมบัติของผู้ดี อันได้แก่ รู้จักเหตุ รู้จักผล รู้จักตน รู้จักประมาณ รู้จักกาล รู้จักชุมชน รู้จักบุคคล สัตบุรุษในทางพระพุทธศาสนาถือว่าเป็นคนดี เพราะเป็นบุคคลซึ่งชอบความสงบ ชอบความเป็นกลางรู้หน้าที่ของตน รู้กาลเทศะมีเหตุและผลในการปฏิบัติงาน (สามารถ อานนโท, 2548)

4. การสื่อสารเชิงบวก

การสื่อสารเชิงบวก หมายถึง กระบวนการที่ผู้ส่งสารใช้ข้อความที่มีความสร้างสรรค์ไปถึงผู้รับสารเพื่อสร้างความเข้าใจอันดี ช่วยลดความขัดแย้งและช่วยจูงใจให้เกิดความร่วมมือเพื่อให้การดำเนินการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดร่วมกัน (นวลฉวี ประเสริฐสุข, 2558) การสื่อสารเชิงบวกมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาตนเองผ่านการตระหนักรู้ การคิดเชิงเหตุผลและการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และบุคคลอื่นในสังคม ดังนี้ 1. การตระหนักรู้และเข้าใจในอารมณ์ ความคิดและพฤติกรรมของตนเองอย่างมีวิจารณ์ญาณ 2. การมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์เชิงเหตุผลและเชิงระบบ 3. การมีความชัดเจนในเป้าหมายชีวิต และความมุ่งมั่นในการค้นหาศักยภาพที่แท้จริงของตนเอง 4. ความเข้าใจและการตระหนักรู้ในบทบาทและหน้าที่ที่ตนเองต้องปฏิบัติในสังคม 5. ทักษะในการตัดสินใจที่ดี โดยพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสมและเป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ 6. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นเชิงบวกอย่างสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเองและสังคม และ 7. การมีทักษะในการปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ (Baracz & Buisman-Pijlman, 2017)

องค์ประกอบของการสื่อสารเชิงบวก 1. ผู้ส่งสารต้องให้ความสำคัญและให้เกียรติต่อคู่สนทนาด้วย

ความตั้งใจในการสื่อสาร 2. การใช้ทักษะการฟังอย่างตั้งใจและการสื่อสารด้วยภาษาพูดที่มีจังหวะการพูดที่เหมาะสม 3. ใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ 4. ใช้ภาษาในการสื่อสารที่แสดงถึงความเสมอภาคระหว่างผู้สื่อสารและผู้รับสารรวมถึงการเปิดโอกาสให้คู่สนทนาได้ตอบหรือแสดงความคิดเห็น (มารุฒ พัฒนาผล, 2558)

5. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health tourism) การท่องเที่ยวที่เกิดการผสมผสานระหว่างการ เดินทางมาเพื่อเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวพร้อม ๆ กับการมาใช้บริการด้านการแพทย์และสุขภาพ กีฬา ศูนย์การออกกำลังกาย หรือเข้าร่วมทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่ช่วยในการส่งเสริมสุขภาพให้แข็งแรง ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สามารถจำแนกได้เป็น 2 รูปแบบ คือ 1) การท่องเที่ยวเชิงบำบัดรักษาสุขภาพ เป็นลักษณะการท่องเที่ยวมาเพื่อทำการรักษาหรือฟื้นฟูร่างกาย เช่น การทำฟัน การผ่าตัดศัลยกรรม เป็นต้น 2) การท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ หมายถึง การเดินทางมาท่องเที่ยวในลักษณะของการป้องกันไม่ให้เกิดโรคภัย ซึ่งจะมีลักษณะในรูปแบบของการเข้าร่วมกิจกรรมตามที่แหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ได้จัดให้มีกิจกรรมขึ้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2567) สถาบันทรัพย์สินทางปัญญาแห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย (2560) เปิดเผยว่า ตลาดเชิงสุขภาพของทุกประเทศทั่วโลกรวมกันมีมูลค่าการตลาดสูงเป็นอันดับสี่รองจากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมการท่องเที่ยวเชิงอาหารและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

Top Ten Wellness Tourism Markets in Asia-Pacific, 2017

	Number of Trips (millions)	Receipts/Expenditures (US\$ millions)
China	70.2	\$31,705.9
Japan	40.5	\$22,466.1
India	56.0	\$16,299.7
Thailand	12.5	\$12,018.4
Australia	10.0	\$10,520.9
South Korea	19.6	\$7,186.6
Indonesia	8.3	\$6,928.5
Malaysia	8.3	\$5,019.2
Vietnam	9.6	\$4,001.1
New Zealand	3.1	\$3,036.0

Note: These figures combine both international/inbound and domestic wellness tourism spending, and also include both primary and secondary wellness trips. Source: Global Wellness Institute

1. ภาพรวมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย

ที่มา : Global Wellness Economy Monitor- December 2017

6. องค์ความรู้ที่ได้รับ

การประยุกต์หลักการเหล่านี้จะช่วยเสริมสร้างทักษะการสื่อสารเชิงบวกในการส่งเสริมนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน การส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับภูมิภาคและการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

1. การสื่อสารด้วยความเพียร การบูรณาการระหว่างหลัก “อัตตัญญูตา” ที่เน้นการประเมินตนเองอย่างรอบคอบกับกุญแจแห่งความเพียร มีความอดทน มีความพยายามในการสื่อสารด้วยความเพียร ทำให้เกิดทักษะในการประเมินความพร้อมของตนเองและสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง เมื่อเผชิญกับความท้าทาย ผู้สื่อสารจะมีความสามารถในการปรับตัวให้พร้อมในการปรับกลยุทธ์วิธีการสื่อสารให้เป็นการสื่อสารเชิงบวกได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสื่อสารเป็นเครื่องมือและกระบวนการที่จะนำไปสู่การรับรู้การเรียนรู้ให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน (Berlo, 1960)

2. การสื่อสารอย่างมีเหตุผลและชัดเจน การสื่อสารที่บูรณาการหลัก “ธัมมัญญูตา” กับกุญแจแห่งปัญญา มุ่งเน้นการนำเสนอข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง มีความชัดเจน การสื่อสารที่มีปัญญาสามารถวิเคราะห์เนื้อหาก่อนที่จะสื่อสารออกไปจะช่วยให้ผู้ส่งสารมีความเข้าใจและสามารถอธิบายชี้แจงเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง ไม่บิดเบือนและไม่เกินจริงและจะช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจเนื้อหาที่ต้องการสื่อได้อย่างมีเหตุผล ส่งผลให้การสื่อสารมีความน่าเชื่อถือและสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับกลุ่มเป้าหมายได้ สอดคล้องกับ อุมารณ จันทรจุฬา (2562) ที่ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของปัจจัยบรรยากาศภายในองค์กรและกระบวนการสื่อสารภายในองค์กรที่มีต่อประสิทธิผลในการสื่อสารภายในองค์กรของพนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่าการสื่อสารที่มีความชัดเจนตรงประเด็นจะทำให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้

3. การสื่อสารด้วยความเข้าใจ การบูรณาการระหว่าง “ปุคคลัญญูตา” และกุญแจแห่งการสำรวจตน จะช่วยให้ผู้ส่งสารสามารถสื่อสารเชิงบวกด้วยการพัฒนาตนเองปรับเปลี่ยนวิธีการสื่อสารเป็นทักษะการปรับตัวให้สอดคล้องกับลักษณะและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเหมาะสม รวมถึงสามารถวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการสื่อสารในตน เป้าหมายเพื่อการปรับปรุงวิธีการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น บุคคลต้องมีการพัฒนาตัวเองใหม่มีความรู้ทักษะเกี่ยวกับการสื่อสารในเชิงบวกเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานและทำให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานทั้งในความรับผิดชอบของตนเองและภาพรวมขององค์กร รวมถึงการสื่อสารภายในองค์กรที่ดีจะช่วยให้องค์กรสามารถสร้างสรรค์ผลงานที่ดีผลงานที่ดีเป็นตัวช่วยกระตุ้นให้บุคลากรทุกคนมีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของงานที่ตนเองทำอย่างแท้จริง (พงษ์ศักดิ์ทองพันธ์, 2564)

4. การสื่อสารอย่างมีวิจารณ์ญาณ การบูรณาการระหว่าง “มัตตัญญูตา” กับกุญแจแห่งการสื่อสารและทักษะทางปัญญา เป็นการสื่อสารที่ใช้เทคนิคและทักษะการสื่อสารที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ โดยต้องอาศัยความสามารถในการปรับตัวและการเข้าใจบริบทของการสื่อสาร สอดคล้องกับ จิราวรรณ ยิ้มปลื้ม (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารในองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยทักษะในการสื่อสารของผู้ส่งสารส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารและปัจจัยทักษะในการสื่อสารของผู้รับสารส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสาร ซึ่งเห็นถึงความสำคัญของทักษะการสื่อสาร ซึ่งผู้รับสารและผู้ส่งสารต้องมีความเข้าใจในบริบทและเนื้อหาของการสื่อสาร

5. การสื่อสารเพื่อการแก้ไขปัญหา เป็นการใช้ความคิดที่เป็นระบบและการวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหา

ที่อาจเกิดขึ้นในกระบวนการสื่อสาร เช่น ปัญหาความเข้าใจผิดเกี่ยวกับประโยชน์ของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ หรือการจัดการกับความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้วยการใช้กฎแห่งการแก้ไข ปัญหาสามารถวางแผนจัดระบบแก้ไขปัญหาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับหลัก "กาลัญญุต" ซึ่งเน้นการรู้กาลเวลาอันเหมาะสมในการส่งสาร

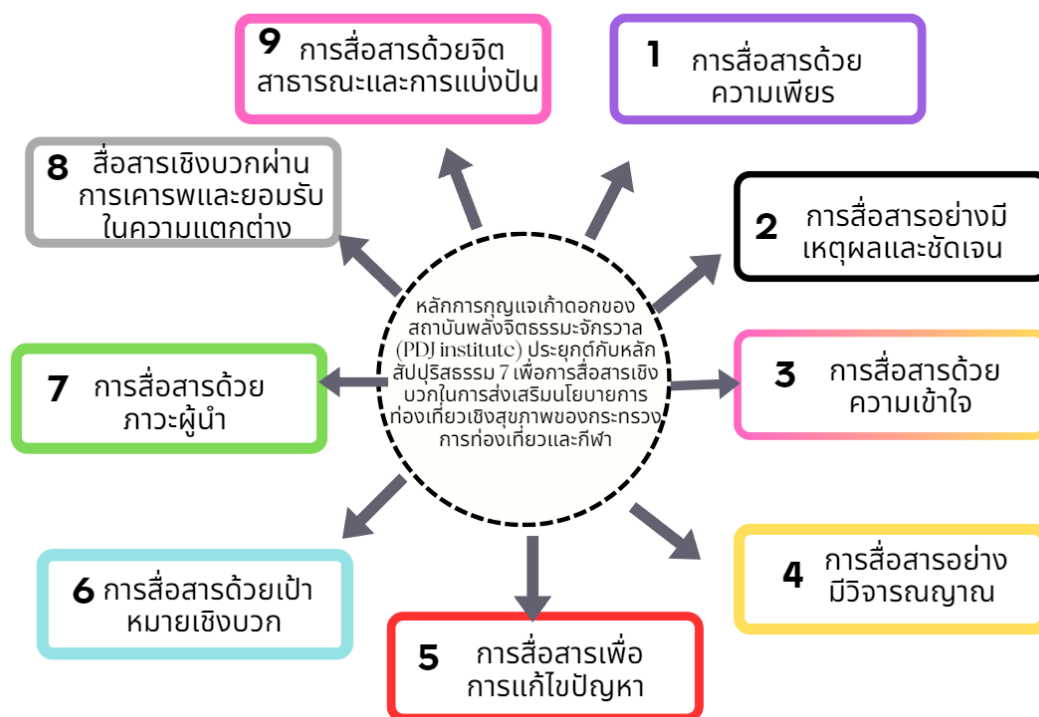
6. การสื่อสารด้วยเป้าหมายเชิงบวก ด้วยการใช้กฎแห่งการคิดบวกและการให้อภัย ผสานกับ "อตัลัญญุต" เพื่อสื่อสารในเชิงบวกและเป็นมิตรต่อผู้รับสารเพื่อสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์ที่ดี สอดคล้องกับ ประสงค์ เชื้อนสูงศ(2560) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา พบ การศึกษาพบว่า รูปแบบและเทคนิคการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ สร้างความรู้สึกและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีทำให้เกิดความเข้าใจและสามารถจูงใจให้สร้างความร่วมมือเพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้

7. การสื่อสารด้วยภาวะผู้นำ ด้วยการใช้กฎแห่งภาวะผู้นำ ผสานกับ "ปริสัญญุต" เพื่อสร้างความเป็นผู้นำในการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ให้มีความน่าเชื่อถือ ได้รับความไว้วางใจและสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้รับสารและเป็นแบบอย่างที่ดี เน้นการรู้จักกลุ่มเป้าหมายและการสื่อสารในลักษณะที่เป็นผู้นำ ทำให้การสื่อสารนั้นมีพลังในกลุ่มผู้รับสารรวมถึงสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีที่เกิดขึ้นในการสื่อสาร ช.ปวินท์ เพ็ชฌุไพศิษฐ์ (2558)ที่ศึกษาเรื่องการติดต่อสื่อสารวัฒนธรรมองค์กรและความไว้วางใจกันที่มีอิทธิพลต่อการ ทำงานเป็นทีมของพนักงานรัฐวิสาหกิจด้านพลังงานไฟฟ้าแห่งหนึ่งในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า การติดต่อสื่อสารวัฒนธรรมองค์กรและความไว้วางใจกัน มีอิทธิพลต่อการทำงานเป็นทีมของพนักงานรัฐวิสาหกิจด้านพลังงานไฟฟ้า

8. สื่อสารเชิงบวกผ่านการเคารพและยอมรับในความแตกต่าง ด้วยการใช้กฎแห่งการยอมรับความหลากหลาย ประยุกต์กับ "บุคคลัญญุต" เพื่อให้การสื่อสารครอบคลุมและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่มีความหลากหลายเน้นการเปิดกว้างต่อความแตกต่างและการเคารพในวัฒนธรรม เชื้อชาติ ศาสนา สอดคล้องกับ รัช นก เชื้อแพทย์ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการสื่อสารภายในองค์กรที่มีประสิทธิภาพของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมโรจนะ พระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันจะมีรูปแบบการสื่อสารภายในองค์กรที่มีประสิทธิภาพในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จะเห็นได้ว่าความแตกต่างของบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญและเป็นอุปสรรคในการสื่อสาร ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องใช้การสื่อสารเชิงบวกเพื่อให้เข้าใจในความแตกต่างและยอมรับซึ่งกันและกัน Lambie (2018) กล่าวว่า การสื่อสารเชิงบวกเป็นเทคนิคเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพรูปแบบหนึ่งที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจเปิดใจรับฟังและไม่เกิดการต่อต้านด้วยอารมณ์ตลอดจนสร้างแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้

9. การสื่อสารด้วยจิตสาธารณะและการแบ่งปัน ด้วยการใช้กฎแห่งการเป็นผู้ให้ ประยุกต์ร่วมกับ "กาลัญญุต" เป็นการสื่อสารด้วยจิตสาธารณะและการแบ่งปันโดยมุ่งเน้นการทำงานร่วมกันและการแบ่งปันข้อมูล ความรู้ มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน เช่น การร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่นในการโปรโมตการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ หรือการแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพ การใช้กฎแห่งการเป็นผู้ให้จะช่วยส่งเสริมการสื่อสารที่สร้างความสามัคคีและความร่วมมือในวงกว้าง สอดคล้องกับ เรวัตร์ สมบัติ

ทรัพย์ (2543) ที่ศึกษาเรื่องการติดต่อสื่อสารในองค์กร :กรณีศึกษาบริษัทซีเกทเทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด พบว่า การสื่อสารจะมีประสิทธิภาพทุกฝ่ายต้องมีความเข้าใจร่วมกันในการปฏิบัติงานอันเป็นผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปสู่จุดหมายเดียวกัน นั่นคือประสิทธิภาพของงานและเกิดความพึงพอใจของสมาชิกในองค์กร

1. แผนภาพหลักการกฎแก็ดดอกของสถาบันพลังจิตตธรรมะจักรวาล (PDJ institute) ประยุกต์กับหลักสัปปริสธรรม 7 เพื่อการสื่อสารเชิงบวกในการส่งเสริมนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ผู้สังเคราะห์ : จิวรา โรจนสกุลเกตุ

7. บทสรุป

การประยุกต์ใช้หลักการกฎแก็ดดอกของสถาบันพลังจิตตธรรมะจักรวาล (PDJ Institute) ร่วมกับหลักสัปปริสธรรม 7 ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสารเชิงบวกได้อย่างหลากหลาย โดยการส่งเสริมให้ผู้สื่อสารใช้ความเพียรและความอดทนในการเผชิญกับความท้าทายในการสื่อสาร อีกปัจจัยที่สำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของการสื่อสารเชิงบวก คือการนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้อง ใช้การสื่อสารที่ชัดเจนและมีเหตุผล จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นและความน่าเชื่อถือให้แก่ผู้ส่งสาร นอกจากนี้ การสื่อสารที่มีความเข้าใจในตัวผู้รับสาร ทำให้ผู้สื่อสารสามารถปรับตัวและเลือกวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมกับลักษณะและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้ และการปรับตัวนี้ส่งผลให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่

ดีระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารได้ และการมีวิจารณ์ญาณในการสื่อสารเป็นอีกหนึ่งวิธีที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ การสื่อสารเชิงบวกให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด รวมถึงการสื่อสารที่มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหา ก็มีบทบาทสำคัญในการทำให้การสื่อสารเชิงบวกให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การสื่อสารเชิงบวกยังเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดการยอมรับและเคารพในความแตกต่าง ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้การสื่อสารมีความครอบคลุมและไม่สร้างความขัดแย้ง สดุดทัย การสื่อสารด้วยจิตสาธารณะและการแบ่งปันข้อมูล เป็นการสื่อสารที่มุ่งเน้นการสร้าง ความสามัคคีและความร่วมมือภายในกลุ่มหรือองค์กร การสื่อสารแบบนี้ช่วยให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน ทั้งหมดที่กล่าวมานี้คือการประยุกต์ใช้หลักการกุญแจดอกและสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างการสื่อสารเชิงบวกให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีทั้งในด้านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และการสร้างความร่วมมือในการดำเนินงานต่าง ๆ ให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

8. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่าหน่วยงานทุกภาคส่วนที่มีความเกี่ยวข้องควรตระหนักและให้ความสำคัญในการปรับกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทและกลุ่มเป้าหมายที่มีความหลากหลาย เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ควรมีการจัดอบรมส่งเสริมการปฏิบัติโดยการใช้ทักษะการสื่อสารที่เน้นการแก้ปัญหาและความคิดบวก จะช่วยเสริมสร้างความสามัคคีและความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม สดุดทัยการสื่อสารที่มีจิตสาธารณะและการแบ่งปันจะส่งเสริมความเข้าใจร่วมกันในองค์กรและสร้าง ประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกัน

เอกสารอ้างอิง

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2562). *การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2567, จาก http://www.elfhs.ssru.ac.th/alisa_ri/file.php/1/1._N.pdf.
- คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนามิปัญญาไทยสุขภาพไทยกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก. (2554). *ยุทธศาสตร์การพัฒนามิปัญญาไทย สุขภาพไทย พ.ศ. 2555-2559*. กรุงเทพฯ: วิชาการพิมพ์.
- จิราวรรณ ยิ้มปลื้ม. (2561). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารในองค์กรของสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)*. หลักสูตรนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาวิชา นิเทศศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- ช.ปวินท์ เพ็ชฌุฬศิษฐ์. (2558). *การติดต่อสื่อสาร วัฒนธรรมองค์กรและความไว้วางใจกันที่มีอิทธิพลต่อการ ทำงานเป็นทีมของพนักงานรัฐวิสาหกิจด้านพลังงานไฟฟ้าแห่งหนึ่งในเขต กรุงเทพมหานคร*. ค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ชนภา ปุณณนันท์. (2563). *การพัฒนาตนผ่านปรัชญากุญแจดอกของสถาบันพลังจิตตธรรมะ จักรวาล*. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา*, 14(3), 308-318.
- ทวี เลหาพันธ์. (2558). *การพัฒนาการจัดการศึกษาการแพทย์แผนไทยประยุกต์: (1)การพัฒนาการแพทย์แผน*

- ไทยเมื่อกลับคืนสู่ศิริราช. วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก, 13(2), 3-13.
- นวลฉวี ประเสริฐสุข.(2558). สื่อสารอย่างสร้างสรรค์เพื่อสร้างสุขในครอบครัว.Veridian E –
Journal,Silpakorn University ,8(2),737-747.
- นภวรรณ ต้นติเวชกุล. (2542). การวิเคราะห์อิทธิพลของภาพยนตร์โฆษณาทางโทรทัศน์ตามแนวทฤษฎีการ
อบรมบ่มนิสัยทางวัฒนธรรมต่อเยาวชนในสถานศึกษา.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลง
กรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสงค์ เชื้อนสูงศ.(2560). การพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา.วไลยอลงกรณ์ปริทัศน์,7(3),13-
24.
- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (05) การท่องเที่ยว (พ.ศ. พ.ศ.2566 – 2580) (ฉบับแก้ไข
เพิ่มเติม). สืบค้นเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2567 ,จาก
https://province.mots.go.th/ewtadmin/ewt/saraburi/article_attach/3.pdf
- พระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปยุตฺโต).(2551) .พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม (พิมพ์ครั้งที่16).
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เอส.อาร์.พรินติ้ง แมส โปรดักส์.
- พงษ์ศักดิ์ ทองพินซัง.(2564). ข้อเสนอกลยุทธ์การสื่อสารสร้างสุขในการทำงานของบุคลากรกรมมหาวิทยาลัย
ราชภัฏภูมิภาควิทยาเขต. มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ. 15(2), 109-121.
- มารุต พัฒนาผล. (2558). บทที่ 6 การสื่อสารเชิงบวก. สืบค้นเมื่อ11 สิงหาคม 2567, จาก
<https://dspace.bru.ac.th/xmlui/bitstream/handle/123456789/7761/%E0>
- สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (อุบาลาจารย์).(2509) .สัปตปริสธรรม หนังสืออนุสรณ์เนื่องใน
โอกาสงานฉาปนกิจศพ นายศิลปะชัย ชาญเฉลิม.กรุงเทพมหานคร.
- สามารถ อานนโท.(2548). ภาวะผู้นำตามหลักสัปตปริสธรรม .วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต นครปฐม:
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- สถาบันทรัพยากรพลังงานแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2560). รายงานการวิเคราะห์แนวโน้ม เทคโนโลยี
และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ. สืบค้น เมื่อวันที่ 11
สิงหาคม 2567, จาก <http://www.ipthailand.go.th/th/กฎหมายทรัพยากรพลังงานปัญหา> ของ
ต่างประเทศ/เอกสารเผยแพร่/item/รายงานการวิเคราะห์แนวโน้มเทคโนโลยีอุตสาหกรรม การ
ท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ.
- เรวัตร สมบัติทิพย์. (2543). การติดต่อสื่อสารในองค์กร :กรณีศึกษาบริษัทซีเคเทคโนโลยี (ประเทศไทย)
จำกัด. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตร
ศาสตร์.
- รัชนก เชื้อแพทย์. (2563). รูปแบบการสื่อสารภายในองค์กรที่มีประสิทธิภาพของบริษัทในนิคม อุตสาหกรรม
โรจนะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- อุมาภรณ์ จันทร์จุฬา. (2562). อิทธิพลของปัจจัยบรรยากาศภายในองค์กร และกระบวนการ สื่อสารภายใน

องค์การที่มีต่อประสิทธิภาพในการสื่อสารภายในองค์กรของพนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร .หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

Baracz, S., & Buisman-Pijlman, F. (2017). How childhood trauma changes our hormones and thus our mental health into adulthood. August 12,2024, from <https://theconversation.com/how-childhood-trauma-changes-ourhormones-and-thus-our-mental-health-into-adulthood-84689>

Berlo, K. (1960). The Process of Communication. New York: Hoit, Rinehart and Winston.

Lambie, J. (2018). Should you hide negative emotions from children. Retrieved from August 12,2024, from <https://theconversation.com/should-you-hide-negativeemotions-from-children-104710>